

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 498 /2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

185/2017. (VII. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. december 7-én előterjesztett **panaszát** a 2017. július 27-én megtartott zárt ülésén – a távollévő dr. Wildner Domonkos előadó testületi tag írásbeli előterjesztése nyomán – hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – K* Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. december 7-én elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2016. december 3-án fogantatott rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy panasszal kíván élni személye elleni, túlzottan aránytalan rendőri intézkedés ellen, a helyi rendőrség részéről. A panaszost – elmondása szerint – erőszakkal megbilincselték. Kilencen fogták le, hogy erőszakkal orvosi beavatkozást végezzenek rajta, 2016. december 3-án. A panaszos a rendőrök nevét nem tudja, mivel a rendőri intézkedés során nem mutatkoztak be.

II.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) F. M. r. törzsőrmester és R. K. r. őrmester 2016. december 4-i jelentésében az alábbiakat adta elő az intézkedéssel kapcsolatban.

2016. december 3-án 22 óra 28 perckor J* utca 2. szám előtt F. M. r. törzsőrmester intézkedés alá kívánta vonni az [] forgalmi rendszámú gépkocsit, amely a [...] utcán haladt a [...] utca irányába. A tanult megállítási módszerrel, zseblámpával körözve és a megállás helyére mutatva az úttest közepén állva, láthatósági átvétőt viselve kísérelte meg a megállítást. A jármű vezetője lassított, mintha megállási szándéka lett volna, de a járművel a törzsőrmester elé érve hirtelen gázt adott, és a törzsőrmestert kikerülve elhajtott. R. K. r. őrmester az intézkedést biztosította volna, ő az úttest szélétől 1 méter távolságban állt. Észlelve, hogy a panaszos a rendőri intézkedés alól kivonta magát, beültek a szolgálati gépjárműbe, és körülbelül 50 méter távolságban követni kezdték. Látták, hogy a járműben csak a gépjárművezető tartózkodott.

A követés a Sz* A. utca 6. számig tartott, a házzal szemben van a temető főbejárata, melynek vaskapuja nyitva volt. A panaszos a járművel megállt az úttest jobb szélén, a rendőrök egyértelműen látták, hogy a járműből a vezető oldali ajtón kiszállt, és a temető főbejártán futva vonta ki magát a rendőri intézkedés alól. A menekülést észlelve a rendőrök a szolgálati gépjárművel megálltak, és futva mentek utána a temetőbe, mindvégig figyelemmel kísérve a személyt. A temető bejártánál az intézkedés alá vonni kívánt személyt hangosan, „a törvény nevében felszólítom, állj, rendőrség” szavak előrebocsátásával felszólította a törzsőrmester, melynek a panaszos nem tett eleget. 22 óra 30 perckor a bejáratától 50 méter távolságra mindkét rendőr utolérte a panaszost, aki hangosan ordibálni kezdett, hogy „hagyjanak békén, nem csináltam semmit”, és maga elé húzta a kezét, a mellkasához szorított egy fekete táskát. A törzsőrmester felszólította a panaszost, hogy igazolja magát, melynek nem tett eleget, továbbra is hangosan mondogatta, hogy nem csinált semmit, próbálta kivonni magát az intézkedés alól. A törzsőrmester felszólította, hogy amennyiben nem működik együtt, kényszerítő eszközt fog alkalmazni. Mivel a panaszos továbbra sem működött együtt, a törzsőrmester a tanult fogásokkal a panaszos jobb kezére két kézzel ráfogva, R. K. őrmester a panaszos bal kezét szintén két kézzel, együttes erővel hasra fektették. A panaszos a földre érkezve, mindkét kezét kiszabadítva a fogásból, a táskáját mellkasához szorítva maga alá tette. A törzsőrmester felszólította, hogy ne szegüljön ellen a rendőri intézkedésnek, adja hátra a kezét, de ennek nem tett eleget. Ezt követően a törzsőrmester jobb kezét hátra feszítette, melyre a szolgálati bilincset felrakta, R. K. őrmester a bal kezét hátra feszítette, és mindkét kezét hátra bilincseltek, majd karjait fogva felállították. Az intézkedés alá vont személy passzívan ellenállt, próbálta megakadályozni, hogy a szolgálati gépkocsihoz kísérjék. A bilincselés során mindkét rendőr egyértelműen alkohol szagot érzett a panaszos leheletén, ezért közölték vele, hogy alkoholtesztet fognak alkalmazni, melyet a panaszos nem volt hajlandó megfűjni, és közölte, hogy nem fogyasztott alkoholt. A törzsőrmester közölte a panaszossal, hogy előállítja a jánosalmi orvosi ügyeletre mintavétel céljából, melyet a panaszos tudomásul vett. Előzetes figyelmeztetést követően a főtörzsőrmester a panaszos ruházatát átvizsgálta, míg R. K. őrmester biztosította azt. A közbiztonságra különösen veszélyes eszköz, sem bűncselekményhez köthető tárgy nem került elő. A táskájából előkerült a személyi igazolványa, lakcím azonosító igazolványa, a vezetői engedélye, valamint a gépjármű indítókulcsa. A szolgálati járműhöz érve a törzsőrmester közölte a panaszossal, hogy üljön be a jármű jobb oldali hátsó ülésére, a panaszos közölte, hogy nem fog beülni. Ezt követően a törzsőrmester próbálta a tanult módszerekkel beültetni a gépjárműbe, de a személy nagyobb testi fölénytel rendelkezett, végtagjait megfeszítette és passzívan ellenállt. A rendőrök közös erővel a szolgálati gépjármű hátsó ülésére fektették, de a panaszos felszólítás ellenére sem volt hajlandó lábait a járműbe tenni. A törzsőrmester a panaszos felső testét húzta be a bal oldali hátsó ajtó felől, R. K. őrmester pedig a panaszos lábait kísérelte meg betenni a járműbe. A panaszos lábait továbbra is megfeszítette, R. K. őrmester irányába mereven tartotta,

A törzsőrmester 23 óra 35 perckor az EDR rádión keresztül segítséget kért a passzívan ellenálló személy előállításához.

23 óra 38 perckor a helyszínre érkezett a K*i Kr., * hívónevű P. G. r. törzsszázlós és S. V. P. r. őrmester, akik segítségével sikerült a szolgálati gépjárműbe ültetni a panaszost. Ezt követően a panaszos gépjárművét átvizsgálták, abban alkohol tartalmú ital nem volt. Az intézkedés során a panaszos kiabálására a Sz* A. utca 12. szám alól a helyszínre érkezett a panaszos élettársa, akinek a jármű indítókulcsait a rendőrök átadták, és ő gondoskodott a jármű biztonságba helyezéséről. Szóban értesítették a rendőrök, hogy a panaszost előállítják az orvosi ügyeletre mintavétel elvégzése érdekében.

R. K. őrmester a szolgálati gépjármű bal hátsó ülésére ült, S. V. P. őrmester a jobb első ülésre ült, P. G. törzsszázlós a KR. gépjárművel az orvosi ügyeletre kísérték a panaszost. A kísérés során a panaszos fekvő helyzetben volt, arca az első ülések irányába fordítva. Előzetes jelzés nélkül a szolgálati gépjármű bal hátsó oldalán a láb részre hányt, mely során a kárpit és a gumiszőnyeg, valamint a középkonzol hátsó része beszennyeződött. A gépjárműben erős alkoholszagot lehetett érezni.

Az orvosi ügyeleten Dr. F. E. ügyeletes orvos, valamint F. P. E. ügyeletes asszisztens volt. A doktornő a panaszos agresszív, és nem együttműködő viselkedését tapasztalva úgy döntött, hogy mentőt hív, valamint 1 ampulla Seduxen injekciót adott be neki. A panaszos az injekció beadásának is megpróbált ellenállni, ezért az ügyeleti helység padlójára fektették, és ott lefogva adta be a doktornő. Ez idő alatt a panaszos sötétbarna alkohol szagú gyomorvadáséket öklendezett.

23 óra 10 perckor segítségül érkezett a K* URH. M. L. r. zászlós, valamint V. A. r. őrmester.

A panaszost a törzsőrmester a szolgálati gépkocsiban található ipari PC-n keresztül priorálta, mely során megállapítást nyert, hogy a vezetéstől nincs eltűntve, továbbá sem a személy, sem a gépjármű nem szerepel körözésben.

Az orvosi ügyeleten a panaszos kezeit előre bilincseltek. Továbbra sem volt együttműködő, az ügyeletes orvos kérdéseire nem válaszolt, nem volt hajlandó elmondani a nevét sem. Vervételnek sem volt hajlandó alávetni magát, kezeit elhúzta.

B. I. r. őrnagy szolgálatirányító parancsnoknak jelentették az addig történt eseményeket, aki közölte, hogy a vér mintavételt el kell végezni, továbbá kettő vérévétel legyen.

M. L. r. zászlós korábban ismerte a panaszost, neki az ismeretség tekintetében hajlandó volt megfűjni a Drager 6810 típusú légalkohol tesztet, mely 23 óra 19 perckor 0, 40 mg/l légalkohol-koncentrációt mutatott.

23 óra 20 perckor a j* mentőszolgálat a helyszínre érkezett, az ügyeltre hoztak egy hordágyat. A panaszost közös erővel a hordágyra fektették, arra rögzítették hevederekkel, valamint a jobb kezéről a bilincset levették.

23 óra 25 perckor az első vér levételre került, majd 23 óra 45 perckor a második vér is. Dr. F. E. a vérévételt követően ambuláns lapot készített, melyen rögzítette, hogy a bilincselés okozta felületes abráziók láthatók a csukó részen. A panaszos az általános orvosi vizsgálatoknak nem vetette alá magát, a ruháit nem vette le, ezért nem tudták megvizsgálni.

A vérévételi jegyzőkönyvben lévő kérdésekre a panaszos nem válaszolt, csak annyit mondott, hogy ő nem ivott alkoholt, a jegyzőkönyvet nem írta alá, ezért M. I. – az orvosi ügyelet sofőrje –, mint hatósági tanú írta alá a jegyzőkönyvet.

A törzsőrmester tájékoztatta a panaszost a panasztételi lehetőségről, melyet tudomásul vett.

23 óra 55 perckor a bilincset levették a panaszosról, és a K* URH kíséretével – a doktornő kérésére – a K*i Semmelweis Kórházba szállították 00 óra 00 perckor.

Az intézkedés során személyi sérülés, vagy anyagi kár nem keletkezett. A szolgálati gépkocsi kárpitjáról részben sikerült letakarítani a szennyeződést.

A szolgálatirányító parancsnok szolgálati mobiltelefonon értesítette a törzsőrmester, hogy a panaszos a kórházban is elutasító volt minden vizsgálattal szemben, ezért az SBO-ról szabadon távozhatott, panasszal nem élt.

A jelentés szerint a panasszossal szemben a 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (továbbiakban Rtv.) 29. § (1) bekezdés szerint igazoltatás, 31. § (1) bekezdés szerint személyi szabadságában korlátozott személy ruházatának átvizsgálása, 33. § (1) bekezdés a) pont szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás, és a 33. § (2) bekezdés c) pont szerinti vérvétel, mintavétel elvégzéséhez történő előállítás került alkalmazásra. Az intézkedés során kényszerítő eszközt alkalmaztak, testi kényszer, illetőleg bilincset. Az Rtv. 48. § d), illetőleg c) pontja alapján az ellenszegülés megtörése, és a szökés megakadályozása érdekében került sor bilincs alkalmazására. A kényszerítő eszközök alkalmazására figyelmeztetés történt. A bilincset 22 óra 30 perctől 23 óra 55 percig alkalmazták, a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolg. Szab.) 41. § (4) b) pontja szerint kezek hátrabilincselésével.

2) A 2016. december 4-én készült parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedés jogszerű, szakszerű, és arányos volt.

3) A 2016. december 4-én készült jelentés elfogás, előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról című dokumentum az eddigiek során ismertetett tartalom szerint írja le a tényállást, kiegészítő információt nem tartalmaz, ezért a dokumentum szó szerinti ismertetésétől a Testület eltekint.

4) F. M. r. törzsőrmester K. I. r. alezredes utasítására kiegészítő jelentést készített, melyben a személyi szabadságot korlátozó intézkedésben foglaltakat fenntartotta.

A törzsőrmester az Rtv. 31. § (1) bekezdésére hivatkozott intézkedésének jogalapjaként, melyet az általa Testület részére megküldött 29000/38107-15/2015-2016. ált. ORFK Vezetője által elrendelt fokozott ellenőrzésről (2016. október 1-től 2017. január 31. 24 óra 00 percig) szóló dokumentummal támasztott alá.

Jelen állásfoglalás II. fejezet 1) bekezdésében ismertetettetekre tekintettel a Testület eltekint a dokumentum szó szerinti idézésétől, csak az eddigiekhez képest kiegészítő információkat ismertet, az alábbiak szerint.

2017. december 3-án 22 óra 28 perckor a törzsőrmester J* belterületén észlelte, hogy feléjük szemből egy személygépkocsi közeledik. A gépjármű az utca másik végén található V* sörözőtől indult el. Ekkor a törzsőrmester az út jobb szélére lehúzódott, megállt, majd kiszálltak, és az úttest közepén a tanult megállítási módszerrel, zseblámpával körözve állj jelzést adott. A korábbiakban ismertetettek szerint a panaszos továbbhajtott.

Az intézkedő rendőröknek tudomásuk volt róla, hogy a gépjármű az általuk látásból ismert panaszos tulajdona, a lakhelyével is tisztában voltak, amely a kis létszámú lakosság vidéki jellegéből következik. Amikor a panaszos megállt a gépjárművel a temető főbejáratánál, a rendőrök egyértelműen látták, hogy az általuk ismert panaszos volt az, felismerték őt. A panaszos a temető főbejáratán keresztül futva próbálta meg magát kivonni az intézkedés alól, a rendőrök futva mentek utána a temetőbe, mindvégig figyelemmel kísérve a személyt.

Mikor a rendőrök utolérték a panaszost a temető bejáratától körülbelül 50 méterre, a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolg. Szab.) 5. § (2) bekezdése alapján a napszagnak megfelelő köszönést és a tisztelgést mellőzte, azonban az Rtv. 20. § alapján közölte az intézkedés alá vonttal a nevét, beosztási helyét, jelvéyszámát, majd felszólította, hogy igazolja magát, amelyet a panaszos megtagadott.

A panaszos az intézkedés alól ki akarta vonni magát, a helyszínt folyamatosan el akarta hagyni, megtagadta az együttműködést, és igazolni se volt hajlandó magát, ezért mikor a rendőrök észlelték, hogy ki akarja vonni magát az intézkedés alól, a ruházatát vállánál megfogva visszatartották. A Szolg. Szab. 27. § alapján a panaszost feltartóztatták, mivel személyazonosságának igazolását megtagadta, valamint a további intézkedés megtételéig a helyszínen kellett tartaniuk.

A törzsőrmester felszólította a panaszost, hogy ha továbbra is ellenszegül a rendőri intézkedésnek, akkor kényszerítő eszközt (bilincset) fog alkalmazni vele szemben. Mivel a panaszos továbbra is ellenszegült, az intézkedő rendőrök együttes erővel a földön hasra fektették. A panaszos kezét kiszabadította a fogásból, ezért ismételt sikertelen felszólítást követően bilincset alkalmaztak a panaszossal szemben, az Rtv. 48. § c) pontjára tekintettel, szökés megakadályozása, illetőleg a d) pontra tekintettel az ellenszegülés megtörése érdekében.

A bilincselés során a rendőrök egyértelműen alkoholszagot éreztek, ezért közölték vele, hogy alkoholtesztet fognak alkalmazni. A panaszos nem volt hajlandó megfújni a tesztet, és közölte, hogy nem fogyasztott alkoholt. A panaszossal közölték, hogy előállítják a jánosalmi orvosi ügyeletre vér mintavétel céljából, melyet tudomásul vett. A panaszos az orvosi ügyeleti helységben többször gyomortartalmat ürített, mely bordó/barnás színű volt, ezért a doktornő úgy döntött, hogy mentőt hív, és a panaszos agresszív, ellenálló magatartása miatt Seduxen injekciót akart adni a panaszosnak. A panaszos megpróbált ennek is ellenállni, ezért az ügyeleti helység padlójára fektették, és ott lefogva adta be a doktornő az egy ampulla Seduxen injekciót a panaszosnak. Ez idő alatt is sötétbarna váladékot öklendezett.

23 óra 10 perckor segítségül érkezett a K* URH M. L. r. zászlós, valamint V. A. r. őrmester, akik a rendőrök segítségére érkező KR-es kollégákat váltották le, mivel a KR járőrök a részükre meghatározott szolgálati helyüket elhagyták.

A mentők megérkezését követően a panaszost az előtérben közös erővel hordágyra fektették, arra rögzítették hevederekkel, valamint a jobb kezéről a bilincset levették a mintavétel elvégzése céljából. A panaszos továbbra se volt hajlandó együttműködni a mintavétel elvégzésében, ezért kellett a mentőknek hevederrel rögzíteni őt a hordágyhoz, a doktornő a panaszos kezeit lefogva tudta levenni a mintát. A panaszos a rögzítést követően ordibált, végtagjait próbálta kiszabadítani, és tartva attól, hogy a hordággal felborulhat, többen fogták a hordágyat. A sikeres vérvétel elvégzése érdekében, valamint saját, és mások biztonsága érdekében a panaszos lábait 2 mentős fogta meg, bal kezét M. L. zászlós fogta meg, míg jobb kezét – melyből a vérvétel lett végrehajtva – a törzsőrmester és V. A. őrmester fogták meg, és tartották rögzítve.

A panaszos vezetői engedélyét a törzsőrmester átvételi elismervény ellenében, az általa fűjt 0,40 mg/l érték miatt elvette, részére az átvételi elismervény egy példányát átadta.

A törzsőrmester kiemelte, hogy a panaszos az intézkedés során egyszer sem kérdezte meg tőlük nevüket, az intézkedés kezdetén szabályosan közölt információkat pedig valószínűleg nem hallotta, mert ordibált.

A panaszossal szemben büntetőfeljelentés megtételére került sor ittas járművezetés vétség miatt, szabálysértési feljelentés készült vele szemben, mivel a jogszerű rendőri intézkedéssel szemben ellenszegült, személyazonosítására alkalmas okmányt, valamint személyes adatait sem mondta meg felszólítás ellenére, továbbá a rendőri karjelzést figyelmen kívül hagyta.

5) R. K. r. őrmester 2017. január 25-én készült jelentése jelen fejezet 3) pontjában ismertetett tartalommal megegyezik, ezért ennek szó szerinti ismertetésétől a Testület eltekint.

6) M. L. c. r. zászlós 2017. január 26-án készült jelentése szerint 2017. december 3-án 18 óra 00 perctől 2016. december 4-én 6 óra 00 percig V. A. r. őrmesterrel URH gépkocsizó járőrszolgálatot teljesített K* illetékességi területén. 22 óra 30 perckor J* rendőrőrs munkatársai a TIK ügyeletétől EDR rádión keresztül segítséget kértek egy ittas férfi személy előállításához, mivel a személy passzívan ellenállt a rendőri intézkedés során.

A TIK ügyelete a K* Hungária KR., * hívónevű egységet küldte segítségnek az előállításához. Az előállítást közösen fogantatosították az orvosi ügyeletre.

A zászlós a TIK ügyelet utasítására V. A. őrmesterrel az orvosi ügyeletre vonult megerősítő erőként. Az ügyeletre 23 óra 10 perckor érkeztek meg. Az orvosi ügyelet rendelőjében a padlón fekvő helyzetben feküdt a panaszos, kezei előre helyzetben meg voltak bilincselve.

A zászlós a panaszost korábbról ismerte, napszaknak megfelelően köszönt neki, kérdezte tőle, hogy mi történt vele, hogyan került az ügyeletre. A panaszos azt a választ adta, hogy nem tudja, nem emlékszik semmire. A zászlós kérésére a panaszos megfújta a Drager légalkohol mérő készüléket, melynek mérési eredménye 0,40 mg/l értéket mutatott.

B. I. r. őrnagy szolgálatirányító parancsnok utasítására kétszeri mintavételt kellett a panaszossal szemben fogantatosítani. A panaszos mintavételkor nem volt együttműködő, kezeit elhúzta, nem engedte meg levenni a vérmintát.

Időközben a helyszínre érkeztek a mentőszolgálat munkatársai. A panaszost közös erővel a hordágyra fektették, majd a mentőszolgálat munkatársai hevederekkel rögzítették, ezt követően a panaszos végtagjainak lefogásával Dr. F. E. két vérmintát vett le.

A jelentés további tartalma a panasz szempontjából releváns információt nem tartalmaz, ezért annak ismertetésétől a Testület eltekint.

7) V. A. r. őrmester 2017. január 28-án készült jelentése tartalmában az előző bekezdésben ismertetett jelentéssel megegyezik, kiegészítő információt azon kívül nem tartalmaz, hogy az őrmester a korábbi ismeretségi viszony hiányában szabályosan közölte a panaszossal a nevét, beosztási helyét, és rendfokozatát. Erre tekintettel a dokumentum további szó szerinti ismertetésétől a Testület eltekint.

8) S. V. P. r. őrmester 2017. január 25-én készült jelentése az alábbi panasz szempontjából releváns, kiegészítő információkat tartalmazza.

A jánoshalmi Sz. A. temetőnél az intézkedést a Megyei Rendőr-főkapitányság, K* Rendőrkapitányság járőrei kezdték meg két fővel, S. V. P. őrmester és P. G. c. r. törzszászlós csatlakoztak az intézkedéshez, így összesen négy fő rendőr intézkedett a panaszossal szemben a helyszínen.

Kérkezésükkor hangosan köszöntek, valamint az intézkedés alá vont személlyel közölték a nevüket, rendfokozatukat, beosztási helyüket.

Az orvosi ügyeleten a doktornő a panaszos agresszív, nem együttműködő viselkedését tapasztalva döntött úgy, hogy mentőt hív, valamint egy ampulla Seduxen nyugtató hatású injekciót adott be a panaszosnak, mivel a vérvételt nélkül nem lehetett volna végrehajtani. A panaszos az injekció beadásának is megpróbált ellenállni, ezért volt szükség arra, hogy a földre fektessék az intézkedő rendőrök, és a kezeit lefogják.

23 óra 20 perckor a jánoshalmi mentőszolgálat 2 fővel a helyszínre ért, és hordágyat hoztak az ügyeletre, amelyre hevederekkel rögzítették, így lehetségessé téve a mintavétel elvégzését.

9) P. G. r. törzssászlós 2017. január 29-én készült jelentésében az előző fejezetben ismertetett jelentés tartalmával megegyezően nyilatkozik, ezért a dokumentum ismertetésétől a Testület eltekint.

10) A 2016. december 3-án készült ambuláns lap szerint a panaszos a vérvételt elutasította, ellenállt, agresszív volt, és agitált, desorientált volt. A panaszos elmondása szerint a temetőben a barátját látogatta meg 22 órakor. Elmondta, hogy véreset hányt, elesett, talán a fejét is beütötte. Vizsgálatkor sötét gyomortartalmat hányt. A diagnózis alkohol okozta akkut intoxikáció.

11) A rendőrség csatolta az iratokhoz a fokozott ellenőrzés elrendeléséről szóló határozatot, mely szerint 2016. október 1-jén 00 óra 00 perctől 2017. január 31-én 24 óra 00 percig Magyarország teljes közigazgatási területére vonatkozóan fokozott ellenőrzést rendelt el Papp Károly r. altábornagy a jogsértő cselekmények elkövetésének megelőzése, felderítése, illetve megszakítása érdekében.

12) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszossal szemben tett feljelentéseket szabálysértési ügyben, illetőleg a büntető feljelentést, amelyek jelen ügygel kapcsolatban keletkeztek. Ezen iratok tartalma megegyezik a korábbiakban ismertetett rendőri jelentések tartalmával, ezért ezek szószerinti ismertetésétől a Testület eltekint.

13) 2016. december 12-én a K* Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztály határozatával a panaszost a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése, és a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt halmazati büntetésként 55.000 forint pénzbírsággal sújtotta.

14) A 2016. december 3-án készült vérvételi jegyzőkönyv szerint a panaszos megtagadta a válaszadást azokban a kérdésekben, amelyeket az orvos az alkohol-fogyasztással kapcsolatban tett fel neki. A klinikai tünetek között szerepel, hogy a panaszos leheletén alkoholszag volt érezhető, az emlékezése a cselekményre részlegesen megtartott, a panaszos térben és időben tájékozatlan volt, magatartása pedig agresszív. Egyéb tünetek voltak a hányás és a hányinger, Seduxen injekciót kapott a vérvétel előtt. A klinikai tünetek alapján a vizsgáló orvos közepesen ittasnak tartotta a panaszost.

15) A 2016. december 14-én készült igazságügyi orvosszakértői vélemény a mintavételkor ittas állapot mértékéről című dokumentumok szerint a vérminta laboratóriumi alkoholszintjének eredménye az első minta alapján 0,82 g/l, a második mérés szerint pedig 0,90 g/l.

16) A K* Járási Ügyészség 2017. január 18-án határozattal döntött a panaszos által az intézkedéssel kapcsolatban beterjesztett panasz elbírálásáról, mely szerint a panaszt elutasította. A nyomozóhatóság 2017. január 12-én gyanúsítottként hallgatta ki a panaszost a 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről (továbbiakban: Btk.) 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt. A gyanúsított az intézkedés ellen panasszal élt, melyet nem indokolt. A határozat szerint a panasz megalapozatlan.

17) Dr. V. F. r. alezredes a Testület által feltett kérdéseket az alábbiakban ismertetettek szerint válaszolta meg 2017. február 7-én.

a) Papp Károly országos rendőrfőkapitány 2016. szeptember 26-án 29000/38107-15/2016. ált számon fokozott ellenőrzést rendelt el 2016. október 1-jén 00 óra 00 perc és 2017. január 31-én 24 óra 00 perc közötti időtartamra Magyarország teljes közigazgatási területén a jogsértő cselekmények elkövetésének megelőzése, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár védelmének érdekében.

A K* Rendőrkapitányság J* Rendőrőrs állományában szolgálatot teljesítő F. M. c. r. törzsrőrmester, mint járőrvezető és R. K. r. őrmester járőr 2016. december 3-án 19 óra 00 perctől 2016. december 4. 07 óra 00 percig teljesített gépkocsizó járőrszolgálatot J* Rendőrőrs területén a megkülönböztető fényjelzéssel ellátott, rendőri jelleggel felruházott szolgálati gépjármű igénybevételeivel. A járőrök eligazító lapján a fokozott ellenőrzés végrehajtása is meghatározásra került.

F. M. c. r. törzsőrmester és R. K. r. őrmester 2016. december 3-án 22 óra 28 perckor J* belterületén a K* utca 2. szám előtti útszakaszon haladt, amikor egy szemből érkező járműre lettek figyelmesek. Ekkor a feladatszabásnak megfelelően a járőrvezető az érkező járművet ellenőrzés alá kívánta vonni oly módon, hogy szolgálati járművel az út mellett megállva a járőrvezető az úttest közepén a tanult megállítási módszerrel fény-, és karjelzést adott, a megállás helyére mutatva. Az érkező jármű vezetője a rendőri jelzés ellenére gépjárművével végül nem állt meg, az intézkedést kezdeményező járőrvezetőt kikerülve a helyszínről nagyobb sebességgel eltávozott.

Tekintettel arra, hogy a járművel az intézkedés alá vonni kívánt személy kezdetben lassuló mozgást végzett, a jármű hatósági jelzései jól leolvashatók voltak, és a település vidéki jellegéből adódóan a gépjármű tulajdonosa panaszos személyében az intézkedő rendőrök által megállapítható volt.

Tekintettel arra, hogy az ellenőrzés alá vonni kívánt gépjármű vezetője az intézkedés alól magát kivonta, a járőrök a szolgálati gépjárművel utána indultak. A jármű a Sz. A. utca 6. szám előtti utcárészen a temető bejáratánál megállt. A gépjárművet vezető személy a gépkocsiból kiszállva a temető főbejáratán befutva kívánta magát kivonni a rendőri intézkedés alól.

A járőrök gyalogosan a panaszos után mentek, és a „Törvény nevében!”, „Rendőrség!” szavak előrebocsátásával megállásra szólították fel a panaszost, aki a felszólításnak nem tett eleget, azonban 22 óra 30 perckor a temető bejáratától körülbelül 50 méterre sikerült utolérni, és intézkedés alá vonni.

A panaszos ekkor hangosan kiabálni kezdett, és a helyszínt el kívánta hagyni.

F. M. c. r. törzsőrmester felszólította a személyt személyazonosságának igazolására, melynek a felszólított személy nem tett eleget, hanem onnan el akart menekülni. Visszatartása ruházatának vállrészén történő megfogásával volt csak lehetséges.

A járőrvezető felszólította, amennyiben továbbra is ellenszegül a rendőri intézkedésnek, kényszerítő eszköz, bilincs alkalmazására kerül sor vele szemben.

Mivel a panaszos leheletén alkoholszag volt érezhető, de a részére átadott alkoholtesztet nem volt hajlandó megfűjni, és tagadta, hogy alkoholt fogyasztott volna, ezért vele szemben véralkoholvizsgálat céljából vérvétel fogantatósítása vált szükségessé (az ittasság ellenőrzéséről szóló, többször módosított 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás 25. pont a), e) és 26. pont rendelkezései szerint) az Rtv. 33. § (2) c) pontjában foglaltak alapján.

Tekintettel arra, hogy a panaszos szolgálati gépjárművel való előállításánál aktívan ellenállva próbálta megakadályozni, hogy a szolgálati gépjárműbe beültessék, az intézkedést kezdeményező rendőrök EDR rádión 22 óra 35 perckor megerősítő erőt kértek a helyszínről.

Megerősítő erőként a Készenléti Rendőrség állományában szolgálatot teljesítő P. G. c. r. törzsszázlós, és S. V. P. r. őrmester 2016. december 3-án 22 óra 38 perckor érkezett a helyszínre. Az ő segítségükkel sikerült a jánoshalmi háziorvosi ügyeletre vérminta-vétel céljából előállítani a továbbra sem együttműködő panaszost.

Az orvosi ügyeleten az orvos és az asszisztens jelenlétében a rendőrök felszólították a panaszost a vérminta-vételre, aki a felszólításnak nem tett eleget, és agresszív magatartást tanúsított. Állapotát látva az ügyeletes orvos további segítségként mentőt hívott, és nyugtató hatású Seduxen injekciót adott be a panaszosnak, aki ennek során szintén ellenállt, és testi kényszer alkalmazását tette szükségessé.

Újabb megerősítő erőként 23 óra 10 perckor 2 fővel megérkezett a K* Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának gépkocsizó járőrszolgálat. M. L. c. r. zászlós és V. A. r. őrmester megérkezésüket követően a hátra helyzetbe bilincselte kezű panaszos kezéről a bilincset előre helyzetbe átbilincselte. M. L. c. r. zászlós kérésére a panaszos a Drager 6810 ARAB-0240 gyári

számú légalkoholmérő készüléket megfújta, a mérés eredménye 0,40 mg/l légalkohol koncentráció volt.

A műszeres ellenőrzéstől függetlenül továbbra is szükséges volt a kétszeri vérminta-vétel, foganatosítását azonban a jelenlévő erőkkel nem volt lehetséges biztosítani.

A jánosalmi mentőszolgálat 23 óra 20 perckor érkezett a helyszínre, az ő segítségükkel az intézkedés alá vont panaszost hordágyra fektették, jobb kezéről a bilincset – vérminta vétele céljából – levették, majd testét rögzítő-hevederekkel, és végtagjait testi kényszerrel leszorítva biztosították a biztonságos vérvétel lehetőségét.

A rendőri intézkedés jogalapja mindezekre tekintettel a fokozott ellenőrzés elrendelése alapján az Rtv. 1. §-ában foglalt törvényi felhatalmazás, az igazoltatásra az Rtv. 29. § (1) bekezdés, a ruházátvizsgálásra az Rtv. 31. § (1) bekezdés, az elfogásra és előállításra az Rtv. 33. § (1) a) pontjában, illetve a 33. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltak, a légzés- és vérminta adásra kötelezés az Rtv. 44. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak, a testi kényszer alkalmazására az Rtv. 47. §-ában foglaltak, a kényszerítő eszköz alkalmazására az Rtv. 48. § c) és d) pontjában foglaltak alapján került sor.

Az Rtv. 19. § (1), (2) bekezdés alapján, figyelembe véve az intézkedés alá vont személy magatartását, a rendőri intézkedés az átirat szerint nem okozott olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem állt arányban az intézkedés törvényes céljával. A rendelkezésre álló több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül az intézkedő rendőrök azt választották, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel, illetőleg károkozással jár.

b) A rendőri intézkedés során a panaszossal szemben összesen 6 fő rendőr intézkedett.

22 óra 30 perctől 22 óra 38 percig két fő, 22 óra 38 perctől 23 óra 10 percig 4 fő, 23 óra 10 perctől 23 óra 30 percig 6 fő rendőr intézkedett.

c) Az intézkedő rendőrök az intézkedés során egyenruhát viseltek, így őket elsősorban egyenruhájuk, és azon elhelyezett azonosító jelvényük igazolta.

A megerősítő erőként az intézkedésben résztvevő, később bekapcsolódó rendőrök az általuk végrehajtott intézkedés megkezdése előtt szóban közölték nevüket, azonosítási számukat, és szolgálati helyüket.

A rendőri intézkedést megkezdő rendőrök az intézkedés alá vont személy menekülő, és az intézkedés alól magát kivonni szándékozó magatartása miatt csak a panaszos elfogását követően tudtak eleget tenni teljeskörűen az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglaltaknak.

d) Az intézkedés során a panaszossal szemben 2016. december 3-án 22 óra 30 perctől 23 óra 55 percig bilincs alkalmazására került sor szökésének megakadályozására, és az ellenszegülés megtörésére, az Rtv. 48. § (1) bekezdés c) és d) pontjában foglaltak alapján.

A kényszerítő eszköz alkalmazását a panaszos jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlen viselkedése tette szükségessé, mivel a rendőri intézkedésnek ellenállt, nem tanúsított együttműködő magatartást, és a helyszínt engedély nélkül folyamatos jelleggel el kívánta hagyni, valamint ezen viselkedését a bilincs alkalmazását követően is továbbfolytatta. A rendőri intézkedés során a rendőrnek úgy kell eljárnia, hogy az intézkedést szakszerűen befejezhesse, illetve megelőzze saját megtámadását, lefegyverzését [Szolg. Szab. 5. § (5) bekezdés].

A kényszerítő eszköz először a kezek hátrabilincselésével került alkalmazásra (22 óra 30 perctől 23 óra 10 percig) a Szolg. Szab. 41. § (4) bekezdés b) pontjában foglaltaknak megfelelően a (6) aa) pontja szerint végrehajtott módon.

A panaszos kezeit az intézkedő rendőrök 23 óra 10 perckor előre helyzetbe bilincselték, a szükséges orvosi vizsgálat, a mintavétel elvégzése érdekében.

Jobb kezéről 23 óra 20 perckor eltávolították a bilincset a testi kényszerrel kikényszerített vérvétel céljából. A bilincs teljes levételére a panaszos szabadon bocsátása alkalmával 23 óra 55 perckor került sor.

A bilincs alkalmazását testi kényszer alkalmazása előzte meg.

A panaszos nem működött együtt a szükséges vérminta-vétel során, s mivel a vérvételhez jobb kezéről a bilincset el kellett távolítani, a mintavételi eljárás sikeres biztosítása kizárólag testi erővel történő lefogással volt biztonságos módon végrehajtható.

A mintavételhez szükséges testi kényszer alkalmazásakor hat rendőr együttes erejére volt szükség.

A kényszerítő eszközök alkalmazása előtt minden esetben történt előzetes figyelmeztetés, melyet a panaszos (feldúlt és ittas állapota miatt) minden alkalommal figyelmen kívül hagyott.

Az utolsó vérvételt követően az ügyeletes orvos kiállította az ambuláns lapot, melyen rögzítette a csukló részen bilincselés okozta felületes abrázió tényét.

A panaszos az általános orvosi vizsgálatoknak nem vetette magát alá, a kérdésekre nem válaszolt, csak annyit mondott, hogy nem ivott alkoholt, egyebekben megtagadta a jegyzőkönyvet, iratok aláírását.

Az intézkedő járőrvezető ezt követően panasztételi jogára figyelmeztette, a panaszos az összes jelenlévő személy előtt nyilatkozott, hogy jogorvoslati lehetőségével nem kíván élni, az intézkedés ellen panasszal nem él.

23 óra 55 perckor a panaszos kezéről eltávolították a bilincset, az orvos kérésére a K* Semmelweis Kórház Pszichiátriájára szállította a mentőszolgálat.

A panaszossal szemben ittas járművezetés miatt büntetőfeljelentés, jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt pedig szabálysértési feljelentés készült.

Az intézkedés befejezése előtt a panaszos által elkövetett bűncselekményre tekintettel elvételre került a vezetői engedélye. Az engedély elvételét követően a panaszos a J* Járási Hivatal előtt kezdeményezte a bevont vezetésre jogosító okmányának pótlását, melynek során jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy azt 2016. november 15-én elveszítette, és nem rendőri intézkedés során került elvételre.

Intellektuális közokirat-hamisítás bűntett elkövetése miatt az ügyben a K* Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály büntetőeljárást kezdeményezett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való alapvető jogát, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában előadta, hogy panasszal kíván élni személye elleni, túlzottan aránytalan rendőri intézkedés ellen, a helyi rendőrség részéről.

A rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy az országos rendőrfőkapitány 2016. szeptember 26-án 29000/38107-15/2016. ált számon fokozott ellenőrzést rendelt el 2016. október 1-jén 00 óra 00 perc és 2017. január 31-én 24 óra 00 perc közötti időtartamra Magyarország teljes közigazgatási területén a jogsértő cselekmények elkövetésének megelőzése, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár védelmének érdekében. A K* Rendőrkapitányság J* Rendőrőrs állományában szolgálatot teljesítő F. M. c. r. törzsőrmester, mint járőrvezető és R. K. r. őrmester járőr 2016. december 3-án 19 óra 00 perctől 2016. december 4. 07 óra 00 percig teljesített gépkocsizó járőrszolgálatot Jánoshalma Rendőrőrs területén a megkülönböztető fényjelzéssel ellátott, rendőri jelleggel felruházott szolgálati gépjármű igénybevételével. A járőrök eligazító lapján a fokozott ellenőrzés végrehajtása is meghatározásra került.

Az Rtv. 30. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja. A (2) bekezdés szerint a rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat. A (3) bekezdés szerint a rendőrség a rendezvény, az esemény, továbbá a közlekedés biztonságát, a közterület rendjét veszélyeztető jogellenes cselekmény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott területre belépők és az ott tartózkodók ruházatát és járművét átvizsgálhatja, illetőleg az üzemeltető által előírt feltételek megtartását ellenőrizheti, a közbiztonságra veszélyt jelentő anyagokat, eszközöket lefoglalhatja, illetőleg azoknak a rendezvény, esemény helyszínére való bevitelét megtilthatja.

A Szolgálati Szabályzat 26. § (1) bekezdése szerint a fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység, amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják. (2) Fokozott ellenőrzés végrehajtását a) az ország egész területén vagy több megye illetékességi területén az országos rendőrfőkapitány, a bűnügyi országos rendőrfőkapitány-helyettes, a rendészeti országos rendőrfőkapitány-helyettes, b) illetékességi területén a rendőrfőkapitány, a rendőrkapitány vagy a tevékenység-irányítási központ ügyeletvezetője, a határrendészeti kirendeltség vezetője, továbbá, c) a hatáskörük szerint ellátott speciális feladatok végrehajtása során a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság igazgatója, a Készenléti Rendőrség parancsnoka vagy a Terrorelhárítási Központ főigazgatója rendelheti el. A (3) bekezdés szerint a (2) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően az államhatár őrzése (a továbbiakban: határőrizet), a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása érdekében fokozott ellenőrzést rendelhet el az országos rendőrfőkapitány, a rendészeti országos rendőrfőkapitány-helyettes, a rendőrkapitány, a

határrendészeti kirendeltség vezetője és a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság igazgatója. A (4) bekezdés szerint a tervezett fokozott ellenőrzést a jogosult vezető előzetesen szükség szerint, az elrendeltet pedig a végrehajtását követően szolgálati előjárójának jelenti.

A Testület véleménye szerint a fokozott ellenőrzést elrendelő határozatban rögzítettek kellő jogszabályi felhatalmazást biztosítottak a rendőrségnek arra, hogy a jogsértő cselekmények elkövetésének megelőzésére, felderítésére, a közbiztonság, a közrend és az államhatár védelmének érdekében a panaszost intézkedés alá vonják. A fokozott ellenőrzés miatt fogatosított rendőri intézkedés ezért nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, hiszen azt megfelelő jogalap birtokában hajtotta végre a rendőrség.

Így a Testület megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen a rendőri intézkedés fogatosítására a fokozott ellenőrzést elrendelő dokumentum biztosította a felhatalmazást.

2) A Testület vizsgálta a panaszos előállítását mintavétel céljából.

a) A panaszos előadása szerint a rendőrök azért fogták le, hogy erőszakkal orvosi beavatkozást végezzenek rajta.

A rendőri jelentések szerint a panaszos leheletén az intézkedés alatt (a bilincselés során) alkoholszag volt érezhető, de a részére átadott alkoholtesztet nem volt hajlandó megfűjni, és tagadta, hogy alkoholt fogyasztott volna. Ezért vele szemben véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel fogatosítása vált szükségessé. Ahhoz, hogy a panaszostól vérmintát tudjanak venni szükség volt a mentőszolgálat segítségének igénybevételére is. A panaszost hordágyra fektették, jobb kezéről a bilincset – vérminta vétele céljából – levették, majd testét rögzítő hevederekkel, és végtagjait testi kényszerrel leszorítva biztosították a biztonságos vérvétel lehetőségét.

Az Rtv. 44. § (1) bekezdése szerint a rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során c) a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve a közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételével vér-, vizelet- és műtétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezheti.

A 27/2010. (OT. 14.) ORFK utasítás 25. pontja szerint az alkoholfogyasztásra vonatkozó szakértői vizsgálathoz szükséges vérvételre és lehetőleg közel azonos időben végzett vizeletminta vételre kell intézkedni, amelyet a cselekményt követően a legrövidebb időn belül végre kell hajtani, ha az intézkedés alá vont személy a) az alkoholszondával, az alkoholtesztterrel vagy a hiteles mérőeszközzel végzett ellenőrzést megtagadja.

Az ORFK utasítás 26. pontja szerint, ha a vizeletminta biztosítása nem lehetséges, kétszeri vérvételre kell intézkedni úgy, hogy a második vérvételre az első mintavételt követő 30-45 perc között kerüljön sor.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.

A Testület az eset gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos mintavétel céljából történő előállítására a szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt kellő jogalap

birtokában került sor, mivel a szabálysértés megállapításának szükséges feltétele az elkövetéskori ittasság mértékének pontos megállapítása.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos mintavétel céljából történt előállítására kellő jogalap birtokában került sor, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

b) A Testület vizsgálata körébe vonta a panaszos mintavétel céljából történő előállításának arányosságát.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Mivel a panaszos több alkalommal megtagadta a szonda megfűzését, annak megállapítása, hogy abban az időpontban, amikor a korábbiakban a járművét vezette, volt-e alkohol a panaszos szervezetében, más módon nem volt biztosítható, csak azáltal, hogy a panaszos előállításra került véralkohol-vizsgálat céljával. Megállapítható, hogy az intézkedő rendőröknek nem állt rendelkezésre egyéb, enyhébb jogkorlátozással járó eszköz.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a panaszos előállítása mintavétel céljából nem sértette az Rtv.-ben foglalt arányosság követelményét.

c) Bár a panaszos ezt nem kifogásolta, a Testület vizsgálta a panaszos előállításának időtartamát.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A panaszossal szembeni intézkedés 22 óra 30 perckor kezdődött, és 23 óra 55 perckor fejeződött be. A II. fejezetben ismertetett rendőri dokumentumok részletesen leírják, és kifejtik, hogy pontosan milyen intézkedések, mikor, és milyen céllal kerültek foganatosításra. Ezen dokumentumok alapján megállapítható, hogy az intézkedés időtartama a panaszos intézkedést akadályozó magatartása miatt indokolt volt.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a panaszos mintavétel céljából történő előállításának időtartama nem sértette a panaszos személyes szabadsághoz fűződő jogát.

d) A panaszos állítása szerint kilencen fogták le annak érdekében, hogy rajta orvosi beavatkozást végezzenek.

A rendőri jelentések szerint a panaszos nem volt hajlandó együttműködni a mintavétel elvégzésében, ezért kellett a mentőknek hevederrel rögzíteni őt a hordágyhoz, a doktornő a panaszos kezeit lefogva tudta levenni a mintát. A panaszos a rögzítést követően ordibált, végtagjait próbálta kiszabadítani, és tartva attól, hogy a hordággal felborulhat, többen fogták a hordágyat. A sikeres vérvétel elvégzése érdekében, valamint saját, és mások biztonsága érdekében a panaszos lábait 2 mentős fogta meg, bal kezét M. L. zászlós fogta meg, míg jobb kezét – melyből a vérvétel lett végrehajtva – F. M. törzsőrmester és V. A. őrmester fogták meg, és tartották rögzítve.

2016. december 3-án készült ambuláns lap szerint a panaszos a vérvételt elutasította, ellenállt, agresszív volt, és agitált, desorientált.

A Testület ismét hivatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében rögzített arányosság követelményére, mely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A 16. § (1) bekezdése szerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe vételével alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Megállapítható a rendőri, illetőleg az orvosi dokumentáció alapján, hogy a panaszos lefogását nem kilencen hajtották végre, hanem öten, amelyből három fő volt rendőr, és kettő mentő. A rendőri jelentések többször kiemelik, hogy a panaszos fizikuma alapján, és agresszív magatartása miatt, nem voltak képesek más módon kontrollálni a panaszost. Az orvosi ügyeleten beadott Seduxen injekció sem bizonyult elégségesnek ahhoz, hogy a mintavételhez szükséges nyugodt állapotba kerüljön a panaszos. A dokumentációk gondos mérlegelése alapján a Testület megállapította, hogy az intézkedés céljának biztonságos elérése – a mintavétel sikeres elvégzése – nem volt biztosítható egyéb, enyhébb korlátozással járó kényszerítő eszköz, vagy kevesebb személy közreműködésének igénybevételével.

Mindezekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés nem sértette az Rtv.-ben foglalt arányosság követelményét azáltal, hogy öt személy közreműködése volt szükséges a mintavétel foganatosításához.

3) A Testület vizsgálta az intézkedés során alkalmazott kényszerítő eszközöket.

A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőrök erőszakkal bilincseltek meg, majd kilencen fogták le, hogy erőszakkal orvosi beavatkozást végezzenek rajta.

a) A Testület először a panaszossal szemben alkalmazott testi kényszerszert vonta vizsgálata körébe.

A rendőrségi iratok szerint a panaszos több alkalommal megpróbálta kivonni magát az intézkedés alól. A panaszos a rendőri jelzés ellenére gépjárművével nem állt meg, az intézkedést kezdeményező járőrvezetőt kikerülve a helyszínről nagyobb sebességgel eltávozott. A jármű a Sz. A. utca 6. szám előtti utcarészen a temető bejáratánál megállt. A gépjárművet vezető panaszos a gépkocsiból kiszállva a temető főbejáratán befutva kívánta magát kivonni a rendőri intézkedés alól. A járőrök gyalogosan a panaszos után mentek, és a „Törvény nevében!”, „Rendőrség!” szavak előrebocsátásával megállásra szólították fel a panaszost, aki a felszólításnak nem tett eleget, azonban 22 óra 30 perckor a temető bejáratától körülbelül 50 méterre sikerült utolérni, és intézkedés alá vonni. A panaszos ekkor hangosan kiabálni kezdett, és a helyszínt el kívánta hagyni. F. M. c. r. törzsőrmester felszólította a személyt személyazonosságának igazolására, melynek a felszólított személy nem tett eleget, hanem onnan el akart menekülni. Visszatartása ruházatának vállrészen történő megfogásával volt csak lehetséges. A járőrvezető felszólította, amennyiben továbbra is ellenszegül a rendőri intézkedésnek, kényszerítő eszköz, bilincs alkalmazására kerül sor vele szemben. Mivel a panaszos továbbra sem működött együtt, F. M. törzsőrmester a tanult fogásokkal a panaszos jobb kezére két kézzel ráfogva, R. K. őrmester a panaszos bal kezét szintén két kézzel, együttes erővel hasra fektették. A panaszos a földre érkezve, mindkét kezét kiszabadítva a fogásból, a táskáját mellkasához szorítva maga alá tette. A törzsőrmester felszólította, hogy ne szegüljön ellen a rendőri intézkedésnek, adja hátra a kezét, de ennek nem tett eleget. Ezt követően F. M. törzsőrmester jobb kezét hátra feszítette, melyre a szolgálati bilincset felrakta, R. K. őrmester a bal kezét hátra feszítette, és mindkét kezét hátra bilincseltek, majd karjait fogva felállították. Az intézkedés alá vont személy passzívan ellenállt, próbálta megakadályozni, hogy a szolgálati gépkocsihoz kísérjék. A szolgálati járműhöz érve F. M.

törzsőrmester közölte a panaszossal, hogy üljön be a jármű jobb oldali hátsó ülésére, a panaszos közölte, hogy nem fog beülni. Ezt követően F. M. törzsőrmester próbálta a tanult módszerekkel beültetni a gépjárműbe, de a személy nagyobb testi fölényvel rendelkezett, végtagjait megfeszítette és passzívan ellenállt. A rendőrök közös erővel a szolgálati gépjármű hátsó ülésére fektették, de a panaszos felszólítás ellenére sem volt hajlandó lábait a járműbe tenni. F. M. törzsőrmester a panaszos felső testét húzta be a bal oldali hátsó ajtó felől, R. K. őrmester pedig a panaszos lábait kísérelte meg betenni a járműbe. A panaszos lábait továbbra is megfeszítette, R. K. őrmester irányába mereven tartotta, csak a később a helyszínre érkező segítség közreműködésével tudták a szolgálati gépjárműbe betenni. Az orvosi ügyeleten a panaszos a Seduxen injekció beadásának is megpróbált ellenállni, ezért az ügyeleti helység padlójára fektették, és ott lefogva adta be azt a doktornő.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

16. § (1) bekezdése szerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

A Szolg. Szab. 39. § (1) szerint az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan. (2) Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget: a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat, b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni, c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrré, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad. (3) A kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

Az Rtv. 47. § alapján a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat 40. §-a pedig a következőképpen rendelkezik a testi kényszerről. A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat.

A rendőri intézkedések gyakorlati végrehajtásának alapvető taktikáiról szóló 18/2008. (OT 10.) ORFK utasítás melléklete részletesen tartalmazza az egyes intézkedési taktikák leírását.

A kényszerítő eszközök alkalmazásának alapvető taktikáiról szóló fejezetben, a testi kényszerre vonatkozó alapelvek között szerepel – többek között –, hogy a testi kényszer alapvetően megfogást, lefogást, eltávolítást és elszállítást jelent. A rendőr testi kényszer végrehajtása során elsősorban kar-és csuklófeszítéseket, illetve elvezető fogásokat hajt végre. A rendőr továbbá az őt ért támadás során, illetve súlyosabb kényszerítő eszköz alkalmazásának elkerülése érdekében az önvédelmi fogásokat is felhasználhatja.

Mivel a panaszos sorozatosan megpróbálta magát kivonni a rendőri intézkedés megkezdése alól (elmenekült), és a későbbiek során passzívan ellenállt a rendőri intézkedésnek (végtagjait megfeszítve akadályozta, hogy a rendőrök az autóba ültessék), illetőleg agresszív magatartást tanúsított, megállapítható, hogy nem állt a rendőrök rendelkezésére más, kisebb jogkorlátozással járó eszköz, amellyel elérhették volna az intézkedés célját, vagyis a panaszos helyszínen tartását, és az intézkedés folytatását. Megállapítható tehát, hogy indokolt volt az intézkedő rendőrök általi testi kényszer alkalmazása, amelynek célja az volt, hogy a panaszossal szemben az intézkedést le tudják folytatni.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való joga nem sérült a testi kényszer alkalmazásának vonatkozásában.

b) Ezt követően a bilincs használatát vonta vizsgálata körébe a Testület.

A panaszos sérelmezte azt, hogy őt az intézkedés során megbilincseltek.

A rendőrségi iratok szerint a panaszos az intézkedés helyszínét el kívánta hagyni. F. M. c. r. törzsőrmester felszólította a személyazonosságának igazolására, melynek a felszólított személy nem tett eleget, hanem onnan el akart menekülni. Visszatartása ruházatának vállrészén történő megfogásával volt csak lehetséges. A járőrvezető felszólította, amennyiben továbbra is ellenszegül a rendőri intézkedésnek, kényszerítő eszköz, bilincs alkalmazására kerül sor vele szemben. Mivel az intézkedés alá vont személy magát nem igazolta, s továbbra sem tanúsított együttműködő magatartást, valamint a helyszínt mindvégig el kívánta hagyni, F. M. c. r. törzsőrmester és R. K. r. őrmester testi kényszer alkalmazásával a panaszost megbilincselte.

ba) Az Rtv. 48. § szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére.

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés szerint a bilincs alkalmazása kizárólag az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben, a kényszerítő eszköz alkalmazásának az Rtv.-ben és az e rendeletben meghatározott követelményei teljesülése esetén, különösen azzal szemben lehet indokolt, a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget, f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, illetve - az őrzés idejére - akit az előállító egységen vagy a fogdán kívül őriznek, vagy g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő. A (3) bekezdés szerint bilincselést az erre a célra rendszeresített eszközzel kell végrehajtani. Ennek hiányában vagy ezek meghibásodása, megrongálódása esetén más, ilyen célra megfelelő eszköz is alkalmazható, de tilos vékony fém- vagy műanyag huzalt, a jellegénél fogva sérülést okozó eszközt alkalmazni.

A Testület ehelyütt ismét hivatkozik az arányosság követelményére is, amelyet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, míg a (2) bekezdés szerint több

lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár. Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe vételével alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

A Szolgálati Szabályzat fentebb hivatkozott 39. §-ának (3) bekezdés szerint továbbá a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A fentiekben ismertetett jogszabályi rendelkezések alapján a Testület elfogadta azt a rendőri álláspontot, mely szerint a bilincselés oka az volt, hogy a panaszos az intézkedés alól megpróbálta kivonni magát. A panaszos magatartása (elhajtás, majd elszaladás az intézkedő rendőrök elől) alkalmas volt a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülés, és szökés megvalósítására, a panaszos az Rtv. 48. § c) és d) pontja szerinti magatartást fejtett ki a helyszínen.

A konkrét esetben a rendőri fellépés arányosságának vizsgálatakor a Testület elsődlegesen azt értékelte, hogy a panaszos az intézkedésnek nem vetette alá magát, annak ellenére, hogy a rendőrök először testi kényszert alkalmaztak, amely nem vezetett eredményre, ezért az intézkedés sikerének érdekében – többszöri felszólítást és figyelmeztetést követően – a panaszossal szemben bilincset alkalmaztak. A Testület szerint a rendőrség figyelemmel volt az Rtv. 15. §-ában és a 16. § (1) bekezdésben foglalt arányosság követelményére, illetve a Szolgálati Szabályzat 39. §-ában előírt fokozatosság elvére. Tekintettel arra, hogy a panaszos magatartása miatt az intézkedés eredményessége más, kisebb korlátozással járó módon nem volt biztosítható, a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszossal szemben a rendőrök indokoltan és jogszerűen alkalmaztak bilincset.

Mindezekre tekintettel a Testület a bilincseléssel kapcsolatban megállapította, hogy a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga nem sérült, továbbá a bilincselés megfelelt az Rtv.-ben foglalt arányossági követelménynek.

bb) A Testület – bár a panaszos kifejezetten nem sérelmezte – vizsgálta a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés időtartamának indokoltságát.

A bilincset 22 óra 30 perckor helyezték fel hátra helyzetben, 23 óra 10 perctől a vérvétel céljából előre helyzetben alkalmazták, majd – a vérvétel idejére – 23 óra 20 perckor levették a panaszos jobb kezéről, végül 23 óra 55 perckor a bilincs teljes levételével és a panaszos kórházba szállításával zárult az intézkedés.

A rendőrségi, illetőleg az orvosi dokumentáció alapján megállapítható, hogy a bilincs alkalmazására az intézkedés teljes ideje alatt szükség volt, ugyanis a panaszos többször megpróbálta magát kivonni az intézkedés alól, passzív ellenállást, illetőleg agresszív magatartást tanúsított, amely lehetetlenné tette az intézkedés bármely más – enyhébb jogkorlátozással járó – kényszerítő eszköz alkalmazásával való sikeres lefolytatását.

Mindezekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés időtartama megfelelt az Rtv.-ben foglalt arányossági követelménynek, mivel az intézkedés a bilincs alkalmazásának az intézkedés bármelyik fázisában való mellőzésével nem lett volna sikeresen kivitelezhető.

4) A Testület vizsgálta, hogy az intézkedő rendőrök eleget tettek-e az azonosítási kötelezettségüknek.

A panaszos előadása szerint a rendőrök nevét azért nem tudja, mert az intézkedés során nem mutatkoztak be.

A rendőri jelentések mindegyikében szerepel, hogy az intézkedő rendőrök eleget tettek az azonosítási kötelezettségüknek. F. M. törzsrörmester kiegészítő jelentésében hangsúlyozta, hogy a panaszos az intézkedés során egyszer sem kérdezte meg tőlük nevüket, az intézkedés kezdetén szabályosan közölt információkat pedig valószínűleg nem hallotta, mert ordibált.

Az Rtv 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. A (3) bekezdés szerint a rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. A (4) bekezdés kimondja, hogy ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőrnek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevét, és azonosító számát közölnie kell.

A Testület korábban már számos állásfoglalásban kifejtette, hogy az intézkedés formai kellékei közül csak azoknak az elmaradása tekinthető alapjogi sérelem okozására alkalmasnak, amelyek az érintett számára a későbbi jogérvényesítéshez esetlegesen szükséges információt hordoznak (pl. az intézkedő rendőr kilétére, az intézkedés céljára vonatkozó közlés), míg azon kellékek (tisztelgés, köszönés, stb.) elmaradását, amelyek ilyen információt nem tartalmaznak, nem tekinti a Testület alapjogi sérelmet okozó mulasztásnak. A bemutatkozás elmulasztásának azért van alapjogi relevanciája, mert az adott esetben a panaszos panaszjogának gyakorlását utóbb megnehezíthette volna, ezért alkalmas volt arra, hogy a panaszos oldalán alapjogsértést valósítson meg.

A Testület a rendőri jelentések egybehangzó állítását elfogadta, eszerint az azonosítási kötelezettségüknek az intézkedő rendőrök eleget tettek; nevüket, azonosító számukat, beosztási helyüket és rendfokozatukat a panaszossal közölték. A Testület a tényállás részeként kezelte, hogy a panaszos a rendőri intézkedés során ittas állapotban volt, mely körülmény alátámasztja a rendőri állítás valószínűségét, mely szerint a panaszos ittaságából kifolyólag nem figyelt oda a rendőri tájékoztatásra.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a rendőrök az azonosítási kötelezettségüknek eleget tettek, azaz nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga ebben a tekintetben.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedés alá vonás tekintetében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen a rendőri intézkedés foganatosítására a fokozott ellenőrzést elrendelő dokumentum biztosította a felhatalmazást. A Testület álláspontja szerint a panaszos mintavétel céljából történt előállítására kellő jogalap birtokában került sor, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga, továbbá az előállítás arányos volt, időtartama pedig indokolt. A Testület megállapította továbbá, hogy az előállítás kivitelezésének módja nem sértette az Rtv.-ben foglalt arányosság követelményét azáltal, hogy öt személy közreműködése volt szükséges a mintavétel foganatosításához. A Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való joga nem sérült a testi kényszer alkalmazásának vonatkozásában. A Testület a bilincseléssel kapcsolatban megállapította, hogy a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga nem sérült, a bilincselés, és annak időtartama megfelelt az Rtv.-ben foglalt arányossági követelménynek. A rendőrök az azonosítási kötelezettségüknek eleget tettek, azaz nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga ebben a tekintetben.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. július 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag helyett
Dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Cservák Csaba
testületi tag